

разбира се, нѣмало. Кжщата била съвсемъ праздна: четири голи стени и единъ покривъ — това било всичко.

Докато разглеждали кжщата, стъмнило се. И понеже ги било страхъ да се върнатъ назадъ въ тъмнината по леда, решили да пренощуватъ на острова. Събрали край брѣга изхвърлени отъ морето дървета, запалили огънь въ кжщата и сварили за вечеря брашняяна каша. Следъ вечерята легнали на земята да спятъ. Тѣ спали презъ нощта тѣй дълбоко, че не чули страшната буря, която се разиграла въ океана.

На сутринята видѣли, че океанътъ е силно развълнуванъ и че ледоветѣ значително сж намалѣли. Но тѣ сжщо така видѣли, че и корабътъ го нѣмало — той навѣки изчезналъ. Никой не знае, какво е станало съ него и съ хората, които сж били на него.

Четирмата пжтници останали съвсемъ сами.

Дълго време тѣ стояли мълчаливи и тжжни на брѣга и най-после решили гордо да посрещнатъ това, що сждбата имъ е отредила. Избрали Алекси Химковъ за свой главатаръ и решили всѣкога и въ всичко да му се подчиняватъ.

Химковъ започналъ своята работа. Най-напредъ далъ пушката на своя племеникъ и го изпратилъ да убие елени, като му поржчалъ да изстреля всички патрони, но на халось да не стреля. Иванъ убилъ 11 елена. Така че неговитѣ другари имали вече много храна. Месото било поставено на покрива на кжщата.

Всѣки день тѣ ходѣли край брѣга на морето и събирали изхвърлени дървета, донасяни тукъ отъ морскитѣ течения. По нѣкога намирали парчета отъ разрушени кораби.